

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/850
z dnia 30 maja 2018 r.
zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ulepszyć gospodarowanie odpadami w Unii w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia rozważnego, efektywnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych, propagowania zasad gospodarki o obiegu zamkniętym, zwiększenia efektywności energetycznej oraz zmniejszenia zależności Unii od importowanych zasobów.
- (2) Cele określone w dyrektywie Rady 1999/31/WE ⁽⁴⁾ dotyczące ograniczeń w zakresie składowania odpadów powinny zostać wzmocnione, aby lepiej odzwierciedlić unijną ambicję przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i umożliwić postępy w realizacji komunikatu Komisji z dnia 4 listopada 2008 r. pt. „Inicjatywa na rzecz surowców – zaspokajanie naszych kluczowych potrzeb w celu stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie” przez stopniowe ograniczenie do minimum ilości odpadów składowanych na składowiskach przeznaczonych dla odpadów innych niż niebezpieczne. Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić włączenie tego ograniczenia do zintegrowanej polityki zapewniającej należyte stosowanie hierarchii postępowania z odpadami, pozwalającej w większym stopniu przejść na zapobieganie powstawaniu odpadów, w tym ponowne użycie, przygotowanie do ponownego użycia i recykling oraz zapobiegającej zastępowaniu składowania odpadów ich spalaniem.
- (3) Aby zapewnić większą spójność przepisów dotyczących odpadów, definicje zawarte w dyrektywie 1999/31/WE należy w odpowiednich przypadkach dostosować do definicji zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽⁵⁾.
- (4) Obecną definicję „osady odosobnionej” należy dostosować w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, by uwzględnić specyfikę takich osad, w których występują całkowicie odmienne problemy ochrony środowiska niż w innych regionach.
- (5) Zakres zastosowania dyrektywy 1999/31/WE należy dostosować do zakresu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE ⁽⁶⁾ i powinien on w dalszym ciągu obejmować składowanie odpadów z przemysłu wydobywczego, które nie są objęte zakresem dyrektywy 2006/21/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 z 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Dz.U. C 17 z 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 maja 2018 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15).

- (6) Dalsze ograniczenia w zakresie składowania odpadów, począwszy od strumieni odpadów, które podlegają selektywnemu zbieraniu (np. tworzyw sztucznych, metali, szkła, papieru i bioodpadów), przyniosłyby wyraźne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne. Przy wdrażaniu ograniczeń w zakresie składowania odpadów należy uwzględnić wykonalność pod względem technicznym, ekologicznym i ekonomicznym recyklingu lub innych procesów odzysku odpadów resztkowych powstających w ramach selektywnego zbierania.
- (7) Dużą część odpadów komunalnych stanowią odpady komunalne ulegające biodegradacji. Składowanie nieprzetworzonych odpadów ulegających biodegradacji powoduje poważne negatywne skutki dla środowiska w postaci emisji gazów cieplarnianych oraz zanieczyszczenia wód powierzchniowych i gruntowych, gleby oraz powietrza. Mimo iż dyrektywa 1999/31/WE ustanawia już cele w zakresie odchodzenia od składowania odpadów w przypadku odpadów ulegających biodegradacji, należy jednak wprowadzić dalsze ograniczenia w zakresie składowania takich odpadów, zakazując składowania odpadów ulegających biodegradacji zebranych selektywnie w celu poddania ich recyklingowi zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE.
- (8) Aby zapewnić właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami, należy podjąć odpowiednie działania, by od 2030 r. obowiązywały ograniczenia w zakresie składowania wszystkich odpadów nadających się do recyklingu lub innego odzysku materiałów lub energii. Takie ograniczenia nie powinny mieć zastosowania, jeżeli można wykazać, że odpady nie nadają się do recyklingu lub innych procesów odzysku, a składowanie przyniesie najlepszy dla środowiska wynik całkowity zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w dyrektywie 2008/98/WE.
- (9) Wiele państw członkowskich nie utworzyło jeszcze w pełni infrastruktury koniecznej do gospodarowania odpadami. Ustalenie celów dotyczących ograniczenia ilości składowanych odpadów będzie wymagać dogłębnych zmian w gospodarowaniu odpadami w wielu państwach członkowskich, ułatwi dalsze postępy i inwestycje w selektywne zbieranie, sortowanie i recykling odpadów oraz pozwoli uniknąć zablokowania materiałów nadających się do recyklingu na niższym poziomie hierarchii postępowania z odpadami.
- (10) Stopniowe ograniczanie ilości składowanych odpadów jest konieczne, by zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska oraz by stopniowo zapewnić skuteczny odzysk wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych zgodnie z zasadami prawidłowego gospodarowania odpadami i z hierarchią postępowania z odpadami określoną w dyrektywie 2008/98/WE. Ograniczenie to powinno zapobiec powstaniu nadmiernej liczby zakładów przetwarzania odpadów resztkowych, takich jak zakłady odzysku energii lub zakłady mechaniczno-biologicznego przetwarzania nieprzetworzonych odpadów komunalnych niskiej jakości, gdyż może to zagrozić osiągnięciu długofalowych unijnych celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, określonych w dyrektywie 2008/98/WE. Z podobnych względów, w celu zapobieżenia szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by składowane były jedynie odpady przetworzone, jednak przestrzeganie takiego obowiązku nie powinno prowadzić do powstania nadmiernej liczby zakładów przetwarzania resztkowych odpadów komunalnych. Ponadto, mając na względzie zapewnienie spójności celów określonych w dyrektywie 2008/98/WE z celem w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów określonym w dyrektywie 1999/31/WE zmienionej niniejszą dyrektywą oraz zapewnienie skoordynowanego planowania infrastruktury i inwestycji potrzebnych do osiągnięcia tych celów, państwa członkowskie, które według danych podanych we wspólnym kwestionariuszu OECD i Eurostatu, składowały w 2013 r. ponad 60 % odpadów komunalnych, powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o przedłużeniu terminu osiągnięcia celu dotyczącego ograniczenia ilości składowanych odpadów, wyznaczonego na rok 2035.
- (11) Aby zapewnić wiarygodność danych, należy precyzyjniej określić zasady zgłaszania składowanych odpadów komunalnych przez państwa członkowskie. W sprawozdaniach należy podawać ilość odpadów komunalnych składowanych po operacjach przetwarzania służących przygotowaniu do składowania, np. po operacjach stabilizacji odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, oraz ilość odpadów poddanych operacjom unieszkodliwiania przez spalanie. W przypadku odpadów komunalnych, które są poddawane operacjom przetwarzania poprzedzającym recykling i odzysk odpadów, np. sortowaniu i mechanicznemu przetwarzaniu, odpady powstałe w wyniku takich operacji i ostatecznie składowane powinny również być uwzględniane w obliczeniach celu dotyczącego składowania.
- (12) Wykonując wprowadzony w dyrektywie 1999/31/WE obowiązek zapewnienia przetwarzania odpadów przed ich składowaniem, państwa członkowskie powinny stosować najbardziej odpowiednie przetwarzanie, w tym stabilizację frakcji organicznej odpadów, by w miarę możliwości zmniejszyć negatywne skutki składowania tego rodzaju odpadów dla środowiska i zdrowia ludzkiego. Oceniając stosowność przetwarzania, państwa członkowskie powinny uwzględnić środki już zastosowane w celu zmniejszenia tych negatywnych skutków, zwłaszcza oddzielenie bioodpadów oraz oddzielne zbieranie papieru i tektury.
- (13) Aby zapewnić lepsze, bardziej terminowe i jednolite wdrożenie przepisów niniejszej dyrektywy oraz przewidzieć wszelkie niedociągnięcia we wdrażaniu, należy utworzyć system sprawozdań wczesnego ostrzegania, umożliwiając wykrycie uchybień i podjęcie działań przed upływem terminów osiągnięcia celów.

- (14) Aby przyczynić się do osiągnięcia celów dyrektywy 1999/31/WE i do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja powinna wspierać koordynację oraz wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz poszczególnymi sektorami gospodarki.
- (15) Sprawozdania z wykonania, sporządzane przez państwa członkowskie co trzy lata, nie okazały się skutecznym narzędziem weryfikacji zgodności z przepisami ani zapewnienia prawidłowego wdrażania, spowodowały natomiast zbędne obciążenia administracyjne. Należy zatem uchylić przepisy zobowiązujące państwa członkowskie do sporządzania takich sprawozdań. Zamiast tego monitorowanie zgodności z przepisami powinno być oparte wyłącznie na danych, które państwa członkowskie co roku przekazują Komisji.
- (16) Dane zgłaszane przez państwa członkowskie są niezbędne Komisji do oceny przestrzegania unijnych przepisów dotyczących odpadów przez państwa członkowskie. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność danych dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych. Przekazywanie wiarygodnych danych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego wdrażania przepisów, należytego planowania infrastruktury gospodarowania odpadami i zapewnienia porównywalności danych we wszystkich państwach członkowskich. W związku z tym, w sprawozdaniach na temat zgodności z celami określonymi w dyrektywie 1999/31/WE zmienionej niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie powinny stosować najnowsze zasady opracowane przez Komisję i metodologie opracowane przez odpowiednie właściwe organy krajowe odpowiedzialne za wdrażanie niniejszej dyrektywy.
- (17) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 1999/31/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do jej art. 5a ust. 4, art. 15 ust. 5, art. 15b i 15c w brzmieniu zmienionym niniejszą dyrektywą. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (18) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa gospodarowania odpadami w Unii, a tym samym przyczynienie się do ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska oraz rozsądnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary oraz skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 1999/31/WE.
- (20) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽²⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W dyrektywie 1999/31/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby wesprzeć przejście Unii na gospodarkę o obiegu zamkniętym i spełnić wymagania zawarte w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (*), w szczególności w jej art. 4 i 12, celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie stopniowego zmniejszania ilości składowanych odpadów, w szczególności odpadów nadających się do recyklingu lub innych procesów odzysku, oraz – przez wprowadzenie wysokich wymagań eksploatacyjnych i technicznych dotyczących odpadów i składowisk – zapewnienie środków, procedur i wytycznych mających zapobiegać, w całym cyklu istnienia składowiska, negatywnemu wpływowi składowania odpadów na środowisko, zwłaszcza

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(2) Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

w postaci zanieczyszczenia wód powierzchniowych, wód gruntowych, gleby i powietrza, oraz negatywnemu wpływowi na środowisko na świecie, w tym w postaci efektu cieplarnianego, jak również wszelkim wynikającym z tego zagrożeniami dla zdrowia ludzkiego, lub zmniejszać ten wpływ i te zagrożenia.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zastosowanie mają definicje »odpadów«, »odpadów niebezpiecznych«, »odpadów innych niż niebezpieczne«, »odpadów komunalnych«, »wytwórcy odpadów«, »posiadacza odpadów«, »gospodarowania odpadami«, »selektywnej zbiórki«, »odzysku«, »przygotowania do ponownego użycia«, »recyklingu« i »unieszkodliwiania« określone w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE;”;

b) uchyla się lit. b), c), d) i n);

c) w lit. r) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą zdecydować, że w regionach najbardziej oddalonych w rozumieniu art. 349 Traktatu będą stosować następującą definicję:

»osada odosobniona« oznacza osadę:

- w której liczba mieszkańców nie przekracza 2 000 osób na osadę, a gęstość zaludnienia nie przekracza pięciu osób na kilometr kwadratowy, lub w której liczba mieszkańców przekracza 2 000, ale nie przekracza 5 000 mieszkańców na osadę, gęstość zaludnienia nie przekracza pięciu osób na kilometr kwadratowy, a ilość wytwarzanych odpadów nie przekracza 3 000 ton rocznie, oraz
- z której odległość do najbliższej aglomeracji miejskiej z co najmniej 250 mieszkańcami na kilometr kwadratowy wynosi nie mniej niż 100 km i brak jest połączenia drogowego.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 uchyla się ostatnie tiret;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Gospodarowanie odpadami z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, czyli odpadami pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, w tym z przedprodukcyjnej fazy przygotowawczej, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, jest wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, jeżeli jest ono objęte zakresem stosowania innych aktów ustawodawczych Unii.”;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 uchyla się akapit w brzmieniu:

„Dwa lata przed datą określoną w lit. c), w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego, Rada ponownie rozpatruje powyższy cel na podstawie sprawozdania Komisji na temat praktycznego doświadczenia zdobytego przez państwa członkowskie w związku z osiągnięciem celów ustanowionych w lit. a) i b) oraz, stosownie, w świetle wniosku o potwierdzenie lub zmianę tego celu.”;

b) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) odpady selektywnie zebrane w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE i art. 22 tej dyrektywy, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku operacji dalszego przetwarzania selektywnie zebranych odpadów, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z art. 4 tej dyrektywy.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby począwszy od 2030 r. wszystkie odpady nadające się do poddania recyklingowi lub innemu procesowi odzysku, w szczególności odpady komunalne, nie były przyjmowane na składowisko, z wyjątkiem odpadów, których składowanie daje wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/98/WE.

Państwa członkowskie podają informacje o środkach zastosowanych zgodnie z niniejszym ustępem w planach gospodarki odpadami, o których mowa w art. 28 dyrektywy 2008/98/WE, lub w innych dokumentach strategicznych obejmujących całe terytorium danego państwa członkowskiego.”;

d) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10 % całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów komunalnych.

6. Państwo członkowskie może przesunąć maksymalnie o pięć lat termin osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 5, pod warunkiem że:

a) według danych ze wspólnego kwestionariusza OECD i Eurostatu w tym państwie członkowskim składowano więcej niż 60 % odpadów komunalnych wytworzonych w 2013 r.; oraz

b) najpóźniej 24 miesiące przed upływem terminu określonego w ust. 5 niniejszego artykułu powiadomi Komisję, że zamierza przesunąć ten termin i przedłoży plan wdrożenia zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy. Plan ten może być połączony z planem przedłożonym zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE.

7. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 6 lit. b), Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go, jeżeli uzna, że plan ten nie spełnia wymogów określonych w załączniku IV. Dane państwo członkowskie przedkłada zmieniony plan w terminie trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji.

8. W przypadku przesunięcia terminu zgodnie z ust. 6, państwo członkowskie wprowadza niezbędne środki mające na celu zmniejszenie do 2035 r. ilości składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 25 % łącznej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych (według masy).

9. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja dokona przeglądu wartości celu określonego w ust. 5 z myślą o utrzymaniu jej lub, w stosownym przypadku, jej obniżeniu, z myślą o rozważeniu wprowadzenia celu ilościowego dotyczącego składowania w przeliczeniu na mieszkańca oraz z myślą o wprowadzeniu ograniczeń w składowaniu odpadów innych niż niebezpieczne niebędących odpadami komunalnymi. W tym celu Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w odpowiednim przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.”;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów

1. Aby obliczyć, czy cele określone w art. 5 ust. 5 i 6 zostały osiągnięte:

a) państwa członkowskie obliczają masę odpadów komunalnych wytworzonych i skierowanych do składowania w danym roku kalendarzowym;

b) masę odpadów powstałych w wyniku operacji przetwarzania poprzedzających recykling lub inny proces odzysku odpadów komunalnych, np. sortowania lub mechaniczno-biologicznego przetwarzania, a następnie składowanych, zalicza się do masy odpadów komunalnych zgłaszanych jako składowane;

c) masę odpadów komunalnych wprowadzanych do operacji unieszkodliwiania przez spalanie oraz masę odpadów wytworzonych w operacjach stabilizacji biodegradowalnej frakcji odpadów komunalnych w celu jej składowania zalicza się do odpadów zgłaszanych jako składowane;

d) masę odpadów powstałych podczas recyklingu lub innych procesów odzysku odpadów komunalnych, które są następnie składowane, nie zalicza się do masy odpadów komunalnych zgłaszanych jako składowane.

2. Państwa członkowskie tworzą skuteczny system kontroli jakości i możliwości śledzenia składowanych odpadów komunalnych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie mogą wykorzystać do tego celu system wprowadzony zgodnie z art. 11a ust. 3 dyrektywy 2008/98/WE.

3. Jeżeli odpady komunalne są przemieszczane do innego państwa członkowskiego lub wywożone z Unii w celu składowania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), są zaliczane do ilości odpadów składowanych, zgodnie z ust. 1, przez państwo członkowskie, w którym zostały zebrane.

4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu Komisja przyjmie do dnia 31 marca 2019 r. akty wykonawcze określające zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 5b

Sprawozdanie systemu wczesnego ostrzegania

1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, sporządza sprawozdanie z postępów w osiąganiu celów określonych w art. 5 ust. 5 i 6 najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:

- a) oszacowanie stopnia osiągnięcia celów przez każde państwo członkowskie;
- b) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla tych państw członkowskich;
- c) przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, mogące być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia tych celów.”;

Artykuł 5c

i

Komisja organizuje regularną wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, w tym, w stosownych przypadkach, z udziałem organów regionalnych i lokalnych, dotyczącą praktycznego wdrażania wymogów niniejszej dyrektywy.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).”;

6) w art. 6 lit. a) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby środki podjęte zgodnie z niniejszą literą nie zagrażały osiągnięciu celów dyrektywy 2008/98/WE, w szczególności dotyczących hierarchii postępowania z odpadami i intensyfikacji działań w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, określonych w art. 11 tej dyrektywy.”;

7) w art. 11 ust. 2 uchyla się akapit drugi;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 5 ust. 2, 5 i 6 za każdy rok kalendarzowy.

Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczący wdrożenia art. 5 ust. 5 i 6 rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, i obejmuje ono dane za ten okres sprawozdawczy.

2. Państwa członkowskie zgłaszają dane dotyczące wdrożenia art. 5 ust. 2 do dnia 1 stycznia 2025 r.

3. Do danych zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości.

4. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to obejmuje ocenę organizacji gromadzenia danych, źródeł danych i metodyki stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata.

5. Do dnia 31 marca 2019 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze określające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.”;

9) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Instrumenty wspierające przechodzenie na gospodarkę o obiegu zamkniętym

Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie wykorzystują instrumenty ekonomiczne i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Takie instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wskazane w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE lub inne odpowiednie instrumenty i środki.

Artykuł 15b

Ustalanie wskaźnika przepuszczalności składowisk

Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia metody ustalania wskaźnika przepuszczalności składowisk na zewnątrz i dla całego obszaru składowiska. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 15c

Norma europejska pobierania próbek odpadów

Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu opracowania normy pobierania próbek odpadów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2. Do czasu przyjęcia tych aktów wykonawczych, państwa członkowskie mogą stosować normy i procedury krajowe.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Przegląd załączników

Komisja prowadzi przeglądy załączników i, w razie potrzeby, przedstawia odpowiednie wnioski ustawodawcze.”;

11) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

- 12) w załączniku I uchyla się pkt 3.5;
- 13) w załączniku II uchyla się pkt 5;
- 14) w załączniku III pkt 2 uchyla się akapit pierwszy;
- 15) dodaje się załącznik IV zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 5 lipca 2020 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 30 maja 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

L. PAVLOVA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IV

PLAN WDRAŻANIA PRZEDKŁADANY ZGODNIE Z ART. 5 UST. 6

Plan wdrażania przedkładany zgodnie z art. 5 ust. 6 zawiera następujące informacje:

- 1) ocenę minionych, obecnych i przewidywanych poziomów recyklingu, składowania i innego przetwarzania odpadów komunalnych oraz poszczególnych strumieni, z których składają się te odpady;
 - 2) ocenę wdrożenia planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów realizowanych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE;
 - 3) powody, dla których państwo członkowskie uważa, że może nie być w stanie osiągnąć odpowiedniego celu określonego w art. 5 ust. 5 w terminie tam określonym, oraz ocena dodatkowego czasu niezbędnego do osiągnięcia tego celu;
 - 4) środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 5 ust. 8 niniejszej dyrektywy, mających zastosowanie do danego państwa członkowskiego przez ten dodatkowy czas, w tym stosowne instrumenty ekonomiczne i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 ust. 1 i w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE;
 - 5) harmonogram wdrożenia środków wskazanych w pkt 4, określenie organu właściwego w sprawie ich wdrożenia oraz ocenę wkładu poszczególnych środków w osiągnięcie celów mających zastosowanie w przypadku przyznania dodatkowego czasu;
 - 6) informacje o finansowaniu gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą »zanieczyszczający płaci«;
 - 7) w stosownym przypadku środki służące poprawie jakości danych z myślą o lepszym planowaniu i monitorowaniu stanu gospodarowania odpadami.”.
-